

Marta Kubišová

Nechci pompézní narozeniny!

Marta s dcerou Kateřinou, která jí pomáhá, kde jen může

Prý se cítí mnohem hůř než vypadá. Proč plánuje maximálně tři čtvrtě roku dopředu?

Na otevření Domu Šance, který slouží dětem ulice, potkal »Rytmus života« jeho patronku Martu Kubišovou (69). Popovídala si s námi nejen o projektu, ale také o tom, jak plánuje oslavit své kulaté výročí.

Co máte letos v plánu?

Teď v létě budu dělat velký koncert na Letní scéně pro děti z Domu Šance. Jinak ale plánuju maximálně tak tři čtvrtě roku dopředu. Vím totiž jedno: že síly ubývají. Listopad a prosinec jsou pro mě vždycky neskutečně náročné měsíce. Jedeme totiž bez sobot a bez nedělí, jsou adventní koncerty. Já už teď

Milan Hein, letitý přítel, si vzal na starost Martiny kulatiny

vím, že zase budou, a vím, že to bude divoké. No a do toho mám slavit sedmdesátiny.

Prozradte, plánujete velké oslavy?

Právě že chci, aby byly úplně minimální. Milana Heina jsem poprosila, abychom to stáhli maximálně na jeden koncert pro kamarády a na jednu oslavu. Nechci nic pompézního.

Co všechna vaše zvířátka, jak se mají?

No, nedávno mi umřela ta moje velká fenečka...

To je nám líto... Koupíte si dalšího pejska? Nebo si ho pořídíte z útulku?

Právě že mi to všichni rozmlouvají. Ta, co jsem se jí ujala před rokem, jorkšírka, je »piraňa«. Do sedmi let nevěděla, co je to kočka, ale za týden si ty moje obtočila kolem prstu. Ona je normálně

vyhodí, když si ke mně přijde sednout na klín. Kocouři ji ale mají rádi. Paní, od které ji mám, mi řekla, že si k ní nemůžu pořídit nic malého z útulku, že bude respektovat jen velkého psa. Ale toho zase nechce moje dcera. Čtyři kocouři a jeden pes asi stačí. Někdy se stane, že se nestihám včas vrátit domů, tak tam ženu dceru přes púl města.

Ještě k projektu »Šance«... Co vás před deseti lety při-

mělo ke spolupráci?

Díky tomu, že mám praxi s nabízením zvířátek, tak jsem si říkala, že je to v podstatě jedno. Někdo za ty lidi mluvit musí, sice to nejsou němé tváře, ale nemají nikde žádné zastání. Jen v panu Lászlo Sümeghovi, kterého si velice vážím. Už tolikrát dostal takzvané přes čumák, byl odmítnut, a on do toho jde vždycky znova se stejným úsměvem. ■

